

verður tikið úr framleiðsluni sum arbeiðsgevaragjald og alment arbeiðsgevaragjald kann roknast samhaldsfastur, meðan valskipanin í løntakarafiggingini fer at gera, at øll ikki eru við. Vónandi verða kortini so mong í tryggunum og vælmentum stovrum at melda seg inn, so vit veruliga kunnu sýna, at vit kenna okkum varða hvør av øðrum.

Samantikið er tað samlaða framleiðslan, sum skapa skal okkum øllum neyðugu trygdina, eisini teim hægri løntu í fæstum starvi.

Landsstýrið hevur hetta fyrsta árið av hesum valskeiði lagt dent á at skapa fortreytir fyri eini virðisøkning av framleiðslu okkara. Sannandi, at vinnuni tørvandi skilabøtur — saneringar — heldur enn øktan studning og sann-

andi, at treytirnar úttan eftir fóru at trýsta marknaðarskipanarlik viðurskifti inn á okkum, varð lagt til brots við sokallaðum menningarlógum, skipasmíðsfremjandi lóggávum og broyttum fyriskipanum í fiskivinnu, fiskivinnustýring og fiskivinnustuðli. Hesar lóg-gávur og fyriskipanir hava allar til endamáls beinleiðis at benda framleiðslu okkara inn á marknaðin í nýggjum og virðismeira líki.

Seinasta fortreytin, fingin er í lag, er áður umrøddi handilssáttmálin við EEC. Havi sagt tað áður, at í honum liggja møguleikar fyri í fyrstu at lúga at fáa einar 5–600 milliónir krónur meira burtur úr verandi tilfeingi enn áður, og síðan mugu vit beina tær seinastu avmarkingarnar burtur, sum

eftir eru í sáttmálanum.

Tað er eisini týðningarmikið at skapa betri sínámillum handilssómdir í viðurskifti okkara við EFTA, USA, Japan og møguliga Miðeystur og triðja heimin við.

Altjóða mugu vit leggja doyn á at luttaka, hóast vit í summum fornum verða litillatin og spakfør. Hugsað verður um Norðurlandaráðssamarbeiði, útnyrðingssamvinnu, altjóða fiskivinnusamarbeiði, nýggjum samtökum til hvalaveiðuveirju og lut-tøku í umhvørvisverndar-samvinnu.

Eisini mugu vit seta okkum for fyrri at gagnnýta tey visindaligu, mentanarligu og teknifrøðiligu framstiginu, sum samvinnan millum størri londini fer at skapa.

Vit skulu í hesi samvinnu liberalisera búnaðarframleiðsluna, men mugu so leggja dent á at styrkja teir tættir, fyri-varni eru tikið fyrri, tað er serliga mjólkur- og kjøt-framleiðsla.

Alingin er enn ein hampuliga studningsfri vinna, og hon fer at menna seg. Men tvær fortreytir eru, og hin týð-ingarmesta er, at vit megna at forða fyrri, at aðrir avlaga kappingar-forið við stuðli ella handilsligum forðingum, og hin, at vit framleiða eigið fóður úr teiri rávoru, vit hava nóg mikið av.

Sostatt er nóg mikið at takast við fyrri øll, sum skulu virka, fyriskipa ella framleiða í hesum litla landi, sum í altjóða høpi nærmast er eitt serligt og lógið fyrirbrigdi — ja í mongum føri undantakið — sum sigur, at aðrir kunnu seta tær tinar fortreytir; men tú megna sjálvur at bota um, tillaga ella skapa nýtt, so tú framvegis kanst hýsa øllum, føroyingar vilja vera, og væl at merkja undir mansmøiligum korum og menniskjansligari samveru, sum fjarlar og mennir.

Á politiska vøllum verða altíð nýggj mál at loysa fyrri tey, sum vórðu lögð afturum. Men summi ganga aftur ár um ár. Eitt teirra er undirgrundarmálið, sum landsstýrið nú veruliga hevur vónir um at loysa í 1992. Aftaná koma so samráðingar við Bretland um markað millum búskaparlaga øki teirra og okkara.

Flakavirkini, sum higartil mest sum bert hava framleitt hálvlidna voru, skulu nú røkka hægri tilvirkingarstigi

Danmark velur alt fleiri felagsloysnir við EEC og skundar hetta undir samráðingar um nærri lýsing — definition — av føroyskum sjálvsavgerðar-rætti, sjálfstýrslógini.

Skattaumleggingin er enn ov stutt áleiðis komin, og mong mál á útbúgvingarøkinum troðka á, m.a. hvussu vit fáa útbúgvind neyðuga talið av handverkarum og teknikarum av ymiskum slag. Skulu vit virka givna tilfeingið enn meira og finna nýggjar leiðir í framleiðslu, so koma vit at gera enn størri iløgur í framkommar útbúgvingarskipanir. Men júst tí er neyðugt so gjølla at kanna, hvussu hvør króna í útbúgvingini ger mestu nyttuna.

Skulu vit loysa hesi mál,

mugu vit framvegis tryggja fatan hjá hvørjum einstaklingi fyrri, at bert í felag skapa vit moralskt forsvarligar loysnir, forsvarligar soleiðis at skilja, at tær eru sosialt avvegaðar okkara imillum, sum nú virka, millum okkara og komandi ættarlið og millum okkara og tey, sum nú treingja til hvíld aftan á at hava lagt lunnarnar.

Nøgva prátið um marknaðarbúskap og persónlig profittmotiv ella sjálvdrátt sum jarnbrot gevur hóskaði høvi til at minna á hesar solidarisku skyldur okkara.

Sum so ofta fyrr vil eg vátta álit mitt á land okkara og tess ríku møguleikar — tá vit finna teir — samfelagsskipan okkara og viljan og áráðið í folki okkara.

Útflutningurin kundi verið størri, men vóru liggja á goymslu og bíða eftir vinninginum av tolllættunum í EEC-sáttmálanum

Eru vit sonn, áðan vit, at í mun til flest onnur samfeløg, royndist eisini farandi árið gott hjá heildini og hvørjum einstøkum.

Tykkum, sum persónliga mistu, rætta vit hond við vón um ugga í sakni tykkara.

Landsstýrisins vegna beri eg øllum føroyingum, burturi og heima, bestu nýársynski við vón um Harrans signing eisini komandi.

Danmark velur alt fleiri felagsloysnir við EEC og skundar hetta undir samráðingar um nærri lýsing av føroyskum sjálvsavgerðarrætti, sjálfstýrslógini

